

Колісниченко А. В. Застосування дизайн-мислення при створенні мистецької студії як креативного студентського простору. Дизайн-мислення в освітній діяльності : матеріали всеукраїнського науково-педагогічного підвищення кваліфікації, 1 липня – 11 серпня 2024 року. Львів – Торунь: Liha-Pres, 2024. С. 16-17

ЗАСТОСУВАННЯ ДИЗАЙН-МИСЛЕННЯ ПРИ СТВОРЕННІ МИСТЕЦЬКОЇ СТУДІЇ ЯК КРЕАТИВНОГО СТУДЕНТСЬКОГО ПРОСТОРУ

Колісниченко А. В.

*кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри іноземних мов і перекладу,
Національний авіаційний університет
м. Київ, Україна*

Спираючись на світовий освітній досвід, загальноприйнятим є поділ навчального простору на формальний та неформальний. Ідея функціонування креативного студентського простору належить до останньої групи. «Оскільки типологія сучасного вільного студентського простору на базі закладів вищої освіти в Україні тільки формується, тема визначення особливостей дизайну такого простору з врахуванням основних чинників впливу і вимог до функціонального призначення є актуальною» [2, с. 214]. На нашу думку, такий простір може втілюватися не лише у формі так званих коворкінгів, але й у формі мистецьких студій, адже значна кількість заходів потребує специфічної форми та специфічного простору. «Деякі з них (заходів) опосередковано передбачають залучення креативних технологічних підходів до організації» [6, с. 311]. Завдяки розмаїттю студентських гуртків і креативних ініціатив здобувачів стандартні навчальні приміщення не завжди задовольняють вимоги організації заходів. «Надзвичайно важливим, на нашу думку, є те, що викладачі

не лише координатори та керівники заходів, але й співучасники <...> дійства» [5, с. 157].

Найефективнішим методом організації мистецької студії є дизайн-мислення. «Проходження всіх етапів дизайн-проєкту відповідає циклу менеджменту знань, включаючи ідентифікацію й схвачування цінних знань, їх аналіз й конкретизацію, створення на цій основі нового знання (ідей), які реалізуються у вигляді прототипу і витримують перевірку життєздатності під час спільного зі споживачами тестування. Швидкий зворотний зв'язок, який дозволяє учасникам одразу оцінити ефективність запропонованого рішення, підвищує навчальний ефект дизайн-проєктів» [3, с. 149]. Вважаємо, що найважливішим етапом у створенні креативного простору є емпатія, адже ефективність його функціонування залежить від відповідності потребам користувачів. Саме орієнтування на споживача дає змогу досягти кінцевої мети – створення атмосфери безпеки, свободи, довіри. «Переваги емпатії у тому, що вона допомагає будувати і відновлювати стосунки» [4, с. 242]. На етапах прототипування й особливо тестування можна простежити рівень і глибину проведення першого етапу. Наприклад, якщо вищезазначений креативний простір викликає у студентства дискомфорт або починає асоціюватися з буденністю, рутиною, тоді важливо переформатувати цей простір. Особливо слід зазначити, що цей процес варто почати знову з першого етапу, тобто емпатії. Циклічність методу дизайн-мислення дає змогу досягти результативного функціонування проєкту. Ця особливість алгоритму зумовила те, що «престижні університети, бізнес-школи і провідні світові компанії у всьому світі взяли дизайн-мислення як новий підхід до вирішення професійних завдань» [1, с. 60].

Література:

1. Захарченко Н.В. Перспективи розвитку дизайн-мислення в управлінні бізнесом та інноваціями. *Академічний огляд*. 2022. № 1 (56). С. 53-60.

2. Сафронова Олена, Шмельова Олександра, Мазурчук Тетяна. Особливості формування вільного простору сучасного закладу вищої освіти. *Актуальні проблеми сучасного дизайну: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції*. 2018. С. 214-217.
3. Ситник Н.І., Пермінова С.А., Чупріна М.О. Дизайн-мислення як інструмент організаційного навчання. *Економічний простір*. 2022. Вип. 180. С. 148-153.
4. Ткаченко А. М., Плинокос Д. Д. Дизайн-мислення, як нова парадигма розвитку стартапу. *Центральноукраїнський науковий вісник. Економічні науки*. 2021. Вип. 6(39). С. 238-246.
5. Харицька С. В., Колісниченко А. В. Виховна функція роботи гуртка під час кризової трансформації національної самосвідомості. *Формування резильєнтних компетентностей здобувача освіти в період трансформацій, сучасних викликів та кризових станів суспільства: матеріали всеукраїнського науково-педагогічного підвищення кваліфікації, 3 липня – 13 серпня 2023 року*. С. 155-159.
6. Харицька С. В., Колісниченко А. В. Проблема адаптації форм виховних заходів до сучасних вимог дистанційного навчання. *Перспективи та інновації науки. Серія: Педагогіка. Психологія. Медицина*. 2022. Випуск №8 (13). С. 306-315.